

IEPURASII

Despa Beatrice
Cls a III-a C
Prof Duță Narcisa

Azi este o zi frumoasă de primăvară. Soarele își picură aurul peste umerii pământului. Izvoarele spun povești. Din pomi parcă se scutură o ploaie de flori multicolore.

Un iepuraș cu boticul mic, catifelat și umed a ieșit la plimbare în salturi îndrăznețe, cu prietenii lui, Morcovel și Iepurilă. Blana moale și mătăsoasă a iepurașilor strălucea în soarele primăvăratesc. Ei voiau să culeagă din grădina Mirunei morcovi gustoși și proaspeți.

Miruna, în timpul acesta, se pregătea să ude grădina. Ea vede iepurașii și le spune:

-Iepurași dragălași, de ce luați morcovi fără să mă întrebați?

Iepurașii parcă vor să-i spună ceva. Ea nu înțelege, dar, pentru că are un suflet bun, le dă câțiva morcovi.

Iepurașii fericiți, după ce-au ronțăit morcovii, au plecat țopăind în pădurea verde ca smaraldul.

STRĂBUNICA MEA

Manea Mihaela
Clasa a III-a C
Prof. Narcisa Duță

Străbunica mea avea ochii albaștri, părul alb ca florile de iasomie și tenul alb ca zăpada.

Era blândă, veselă și tot timpul avea zâmbetul pe buze.

Am învățat multe lucruri de la ea. Tot timpul ne spunea din inimă:

„Copiii sunt bucurie la casa omului!”

„Bine e să trăiești pe lume cu ai tăi pe lângă tine!”

Era foarte bucuroasă să ne vadă pe toți în jurul ei: copii, nepoți și strănepoți. În zilele de sărbătoare ne gătea tot ce știa mai bine: cozonaci, gogoși, chec și prăjituri și ne chema pe toți la masă. Niciodată nu gusta din mâncarea gătită fără noi și nu mânca singură la masă.

Tot timpul ne primea cu bucurie și ne împărțea din puținul pe care îl avea.

Ne-a învățat să ne iubim unii pe alții și să nu ținem supărare. Ea a fost o persoană bună care ne iubea foarte mult.

Pentru mine rămâne o amintire plăcută de care îmi voi aduce aminte tot restul vieții.

BUNICA MEA

Păun Sorina
Clasa a III-a C
Prof. Narcisa Duță

Bunica mea e o femeie deosebită.
Îmi face toate poftele. Când am nevoie de ea vine repede și îmi spune: „Ce e, puiul meu?” Mă iubește foarte mult! De asemenea și eu o iubesc pe ea. Ea are grijă de mine ca și când aș fi fata ei.
Te iubesc, mamaie!

STRĂBUNICII MEI

Alboiu Alexandru
Clasa a III-a C
Prof. Narcisa Duță

De fiecare dată când mă duc la țară, acolo unde a copilărit mama mea, mă întâmpină la poartă doi bătrâni cărora li s-au așezat în păr ani mulți și grii. Acești bătrâni sunt străbunicii mei. Amândoi sunt persoane dragi mie.

Străbunica este de statură potrivită, ochi verzi, părul alb, strâns în coadă, peste care poartă basma.

Străbunicul este înalt, cu părul alb, tuns scurt, peste care poartă o pălărie. El are ochii albaștri, cu o privire blândă.

STRĂBUNICA MEA

Greco Roberta
Clasa a III-a C
Prof. Narcisa Duță

Străbunica mea se numește Elena.

Este de înălțime medie, cu ochii verzi și părul alb, cu privirea blândă și un zâmbet cald cu care mă întâmpină de fiecare dată când merg la țară.

Chiar dacă anii au trecut, chipul ei a rămas la fel de frumos ca în tinerețe. Pentru vârsta ei este o persoană sprintenă și vioaie. Muncește de dimineața până seara.

Este o persoană blândă și înțeleaptă, care nu mă ceartă și nu se supără pe mine, chiar dacă mai fac și „prostioare” uneori.

Ca și mama, mă învață ce este bine și ce este rău, are răbdare cu mine și mă iubește foarte mult.

Când era mai tânără, torcea, țesea și tricota foarte mult. Covoarele și velințele făcute de mâinile ei sunt adevărate opere de artă.

Pentru mine, străbunica mea este o persoană deosebită și o voi iubi și respecta mereu.

BUNICUL MEU

Despa Beatrice
Clasa a III-a C
Prof. Narcisa Duță

Bunicul meu este un om cumsecade. Este bun la suflet, are o privire blândă, uneori dojenitoare când nu-l ascult. Nu l-am auzit certându-se cu cineva.

Este un om respectat. Vecinii, precum și ceilalți oameni care îl cunosc au doar vorbe bune despre el.

Bunicul meu are o înălțime potrivită. Nu este nici gras, dar nici slab, iar acest lucru se datorează faptului că a făcut sport de performanță. În tinerețe, a jucat în echipa de fotbal unde era salariat la „Electroputere” Craiova. Nici acum, la pensie, nu se dă în lături când vine vorba de sport sau activități practice în gospodărie.

Părul său este grizonat, cu început de chelie și ochii albaștri precum cerul primăvara completează descrierea bunicului meu.

Acesta este bunicul meu, uneori prea grijului față de mine, dar îl iubesc enorm!

LA SĂNIUȘ

Greco Roberta
Clasa a III-a C
Prof. Narcisa Duță

În sfârșit! S-a sunat de plecare.

Am stabilit cu prietenii să ne întâlnim după ora 17. Dragoș i-a spus mamei că va participa la concurs cu sania sa cea nouă.

Afară ninge cu fulgi mari, care parcă se joacă de-a prinselea prin aer. Pe pârtie, săniuțele zboară fără oprire. Primul sosit a fost Dragoș, urmat de Andrei și Ionuț. Cu toții s-au bucurat de rezultatul obținut. Am mers apoi spre casă, unde ne-am jucat cu bulgări de nea, până seara târziu. În curtea casei am făcut un om mare de omăt, iar în jurul lui am făcut îngerăși din zăpada imaculată.

Eram tare obosiți, dar, în același timp și foarte fericiți.

La următorul concurs vreau să iau parte și eu.

A doua zi am povestit și colegilor cât de frumos ne-am distrat la săniuș.

Sper ca zăpada să nu se topească curând, pentru a ne bucura cât mai mult de iarnă.

DE UNDE VINE ZĂPADA?

Stăncoi Mara
Clasa a III-a C
Prof. Narcisa Duță

S-a sunat de ieșire. Orele s-au terminat. Ne-am bucurat când am văzut zăpadă în curtea școlii. Ne-am jucat cu bulgări albi și pufoși.

Copiii iau parte la jocul la care îl propune Mihaela. Sania sa, adusă de bunic, era obiectul principal al jocului. Mara, colega ei de bancă, i-a spus un secret:

-Știi, Miha, neua asta au scuturat-o îngerii din aripile lor, de aceea este așa curată și imaculată. Mama mi-a spus!